

ת"פ 57056/12/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 22-12-57056 מדינת ישראל נ' פלוני
(עוצר/אסיר בפיקוח)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה	מדינת ישראל
	נגד
הנאשם	פלוני

גמר דין

כתב האישום וההיליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות שענין איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); תקיפה סתם של חסר ישע על ידי אחראי, לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין; תקיפה סתם (בן זוג), לפי סעיף 379 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום הנאשם והמתלוננת נשואים כ-19 שנה ומתגוררים יחדיו. ביום 7.12.22 שתה הנאשם אלכוהול והתגרה במתלוננת בכר שאמր לה לצאת מהבית וכאשר סירכה השליך עליה פמוס עשוית מתכת. בהמשך, אחיז מוט ברצל משwon ואים עליה באמצעותו, בנוכחות בנים הקטין, בכר שהניפו באוויר כמנסה לפגוע בה תור שאמר לה "אני הורג אותך, אני אומר לך אני הורג אותך זה סופי, אני אומר לך חתיכות אני עושה לך שלוש חתיכות הורג אותך". בمعد זה אים הנאשם גם על הקטין בכר שהניף המוט לעברו ואמר לו "תזוז". בהמשך, התישב לצפות טלוויזיה עם בתו הקטינה ומשזו לא הסכימה לדרישתו להחליף ערוץ דחף ומשך אותה. בהמשך היום הגיעו לדירה שוטרים אך הנאשם הפריע להם בכר שסירב להתלוות אליהם לנידית וכן ירך על אחד מהם.

3. להשלמת התמונה י הציין כ הודהת הנאשם באה אגב הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום וזאת ללא הסכמה עונשית.

تسקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן הגיע לסקיר מפורט על אודות הנאשם ומשיקולים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה.

הנאשם כבן 51 עלתה לישראל מהודו בשנת 1993, נשוי למתלוננת והשניים מגדלים שלושה ילדים. הנאשם עובד שנים רבות באותו מקום עובדה ותייר חווית שביעות רצון ממקום זה. הנאשם תיאר חילוקי דעתות עם המתלוננת על רקע היעדר מעורבותו בנושאים מסוימים ועל רקע התנגדותה לאופן בו עשה שימוש באלכוהול. מדיווח שהתקבל מההוסטל בו ששה בתנאי מעצר בית עליה שמדובר באדם שקט, רגוע ומופנים. כן תואר שלא עשה שימוש באלכוהול או בסמים במהלך התקופה ואף הבדיקות בשירות המבחן נמצאו תקיןות. בשיחה עם המתלוננת עליה כי השניים חווים קשיים כלכליים וכי הנאשם חש תשכול ופגיעה בערך העצמי. עם זאת, המתלוננת תיארה את הנאשם כאדם שקט, אב טוב ועובד מסור. ביחס לצריכת אלכוהול טענה שבסופו שבוע עשו הנאשם שימוש בלתי מושכל אז מתקשה לווסת את התנהגותו. ביחס לאיורו תיארה אותו המתלוננת כחריג וטענה שביקשה את התערבות גורמי האכיפה על מנת להציב לנאשם גבולות. שירות המבחן התרשם מאדם הנוטה לפאטיות, הימנענות ודחיקת גבשות, בעל גורמי תמייה דלים, אך שאינו בעל דפוסים שליליים. שירות המבחן העיר שahnasm מקבל אחריות למשעו, אך מתקשה לעורוך ביקורת עצמית ולהכיר בחומרתם. לצד זאת העיר שירות המבחן שמדובר באירוע חריג עליי מצר ומתחרט הנאשם וכי המתלוננת היא אישעה בצוורה תקינה. כן העיר שירות המבחן לסייע גבולות ולהיעזר בגורמי הרווחה. בסיכוןו של דבר, העיר שירות המבחן שהסיכון להישנות אסרטיבית אשר תדע להציב גבולות ולהיעזר בגורמי הרווחה. שירות המבחן לא הביע נזקקות טיפולית. שירות המבחן סבר שלאור עמדת הנאשם וקשיים תרבותיים אוישותיים, אין מקום לשלבו בהליך טיפול, ובצד זאת סבר שאין למצות עמו את הדין אלא להסתפק בעונישה מותנית.

טייעוני הצדדים לעונש והראיות

5. המתלוננת העידה לעונש ותיירה את הקשי שחוותה המשפחה בעת הרחקת הנאשם. המתלוננת תיארה מצוקה כלכלית ממשית וביקשה שלא למצות את הדין עם הנאשם בין היתר על מנת שיוכל להמשיך לפרנס את המשפחה. המתלוננת הביעה רצון להמשך חיים משותפים עם הנאשם, טענה שהוא אב טוב וכי "יש מה לשיקם...יש פוטנציאל יש תקווה". עוד טענה כי היא אישעה חזקה אשר תדע לזהות מצוקה ולהתلون. מצד דברים אלו ביקשה שהנאשם קיבל טיפול.

6. ב"כ המשימה הגישה טיעון בכתב והוסיפה טיעון על פה. נטען כי מדובר בהתנהלות חמורה של אדם ששתה אלכוהול ופגע בבני משפחתו. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין 8 חודשים מאסר שניית לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשים בפועל בצויר ענישה נלוות. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם התיחסה המשימה לעמדת המתלוננת וטענה כי מדובר בעמדה מוכרת בתיקן אלימות במשפחה, אך לאור היעדר המלצה טיפולית יתר הנسبות עתירה לעונש של 12 חודשים מאסר וכן ענישה נלוות.

7. ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, במסגרת הליך מוקד, לאחר תיקוןמשמעותי של כתוב האישום. נטען כי מדובר באדם עובד, נעדר עבר פלילי אשר אף במהלך חלופת המעצר המשיך לעבוד ולתמוך במשפחה. הסגנורית הפניטה למסקיר שירות המבחן וציינה כי ההתרשומות הייתה מאירוע חריג וכי המסוכנות פחתה ולכן הומלץ על ענישה מותנית בלבד. כן ציינה הסגנורית שהמתלוננת נכחה בכל הדיונים ואף תיארה את הנאשם כאב טוב וביקשה מבית המשפט שלא להטיל ענישה מוחשית אשר תפגע קשות במשפחה. לאור כל זאת, ביקשה ההגנה לאמץ

את המלצה שירות המבחן ולהסתפק בענישה מותנית.

8. הנאשם הביע צער והדגיש שיוודע שטעה וכי הוא רוצה לחזור הביתה. כן ציין שהוא מבין עד כמה אשתו "נלחמת בשבי".

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

9. המאשيمة טענה למתחם עונש אחד לכל העבירות ואיילו הגנה לא התייחסה לנושא. עמדת המאשيمة מקובלת עלי שkn יש לראות את מכלול המעשים והעבירות שביצע הנאשם כAIROU אחד, וזאת על-פי מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 13/10.2014 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

10. הערכיהם שנפגעו במקירה זה ברורים ומדובר בפגיעה בשלום גופם, כבודם ושלמות רוחם של המתлонנת והילדים. כן נפגע הערך המוגן שענינו שמירה על שלטון החוק בשל הפגיעה בשוטרים. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה אכן כי הנאשם השלים לעבר המתлонנת פמות מתכת ובכך גרם לסיכון גופני לא מבוטל. עם זאת, האירוע לא הותיר חבלה כלשהי. כן השימוש הוא איים בוטה בעודו אוחז מוט ברזל ומדובר בהתנהגות מסוכנת ומאיימת. בכך יש להוסיף שהדבר נעשה בנסיבות בנו הקטן אשר אף עליו איים הנאשם באמצעות המוט באומרו "תיזוז" ובהמשך דחף את בתו הקטינה. בנוסף כי, הנאשם המשיך בהתנהגות חסרת עכבות זו גם כאשר הגיעו שוטרים לבתו, והוא סירב להתלוות אליהם ואף יrik על אחד מהם. כל זאת נעשו על רקע שתית אלכוהול ומובן שאין בכך ממשום נסיבה ל科尔ה אלא דווקא לחומרה.

11. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר (ראו: רע"פ 1536 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)). בענין זה ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2750/22 אוריה אלி לולקן נ' מדינת ישראל (9.5.2022), בו נידון ענינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפה בת זוג הגורמת חבלה ממשית ואוימים בכך שהיכה בוגפה באגרופים והטיח את מכשיר הטלפון הנייד שלו בראשה, בועט בה, היפלה ארצה ואיים כי יירוג אותה. על הנאשם, רופא בהקשרתו, נגזרו 10 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיקוחו. ערעורו וביקשת רשות ערעור שהגיש נדחו, ובית המשפט העליון ציין כי "העונש שהושת על המבוקש אינו מחמיר עמו, וזאת שכן בו משומם סטייה ניכרת ממדייניות הענישה הנוגמת"; רע"פ 8144/21 פלוני נ' מדינת ישראל (7.12.2021), בו נידון נאשם ל-20 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים בגין שבעה אישומים בעבירות אלימות ואוימים כלפי אשתו ולידי הקטינים. בית המשפט העליון הדגיש את הצורך בענישה מחמירה ותתריעת בגין ביצוע עבירות אלימות במשפחה; רע"פ 233/15 בטש נ' מדינת ישראל (22.1.2015), בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - 12 חודשים מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסר מותנה). במקרה זה הורשע הנאשם בגין שאים על בת זוגו על רקע רצונה להיפרד ובהמשך השלים אותה על המיטה והיכה אותה באגרופים; רע"פ 977/16 דין נ' מדינת ישראל (10.2.2016), בו נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 18 חודשים מאסר בפועל. הנאשם במקירה זה תקף את זוגתו וגרם לה חבלה של ממש בכך שהיא אותה

בפינה, משר בשערה ובעודה שרוועה על הרצפה בעט בה והיכא אותה; רע"פ 16/3077 פלוני נ' מדינת ישראל(2.5.2016), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפת בת זוג ונידון ל-6 חודשים מאסר בפועל, מסר על תנאי ופיצוי. במקירה זה, במהלך ויכוח דחף הנאשם את המטלוננט לעבר המיטה, משר בשערה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. ערעורו על חומרת עונשו בבית המשפט המחוזי נדחה, וכן גם בקשה לרשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון; עפ"ג 19-12-22674 ابو סלים נ' מדינת ישראל (25.2.2020), בו נדחה ערעור נאשם שנידון ל- 11 חודשים מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפה סתם (בת זוג). במקירה זה תקף הנאשם את רعيיתו במספר מכות אגרוף לראשה; עפ"ג 18-09-41332 פלוני נ' מדינת ישראל (20.12.2018), בו נידון עניינו של נאשם שתקף את אשתו ולדיו הקטינימם באמצעות חgorה לשישה חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות שעבר הנאשם, המהוות אירע אחד, נע בין עונש מאסר קצר שניtan לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל, בצויף ענישה נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם

13. אקדמי ואומר כי בנסיבות המקירה מקובל עלי' שהוכחו עניינו של הנאשם סיכוי שיקום באופן המצדיק חריגה לקולה מתחם הענישה ואף להימנע מענישה הכללת מאסר ولو בעבודות שירות. אນמק מסקنتי להלן.

14. כדיוע, בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה מתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". עניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמידה, בין היתר, מעברו של הנאשם; מSTITוף הפעולה שלו עם רשותו החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמייה והtagיות משפחתיות לצידו של הנאשם" (רע"פ 13/7683 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014)) וכי "שלילוב בין שינוי מהותי בהערכתו הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטיילת אחראיות, כפירה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדייקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה בדרך הישר, עשוי להצביע על סיכוי של ממש לשיקום" כלשהו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים לשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צער נעדך עבר פלילי" (עפ" 17/6637 אליזבט קריינדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018); להלן - עניין קריינדל).

15. ישום דברים אלו על עניינו של הנאשם מביא למסקנה לפיה הוכחו סיכוי שיקום ממשיים המצדיקים התחשבות וה坦מת העונש לנسبות. הנאשם נעדר עבר פלילי; הוא איש יצירני העובד במקום העבודה קבוע שנים רבות מאוד; הוא קיבל אחריות על מעשי, הצר עליהם והכיר בטעותם; הוא שזה תקופת ארוכה בתנאי הרחקה משפחתו, במהלךם לא עשה שימוש באלכוהול, המשיך לעבוד ולתמוך במשפחה כלכלית; פניו הזוג להמשך חיים משותפים והמתלוננת התיצבה לכל הדיונים ותמכה בנאשם בצורה מלאה. בצד דברים אלו ניכר היה שההlixir הפלילי היה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו. כל אלו מלמדים על שינוי ממשי שחיל בנאשם באופן המקיים מסקנה בדבר סיכוי שיקום ממשיים.

16. אכן, הנאשם לא עבר הליך טיפול ושירות המבחן ציין שהוא אינו מביע נזקקות טיפולית הגם שהיה נכון

לעשות כן. בעניין זה צוין כי חוסר הבשלות להליך הטייפולי נובע בין היתר מבנה אישיותו וממאפיינים תרבותיים. בכך דברים אלו סבר שירות המבחן שמדובר באירוע חריג שאינו מאפיין את התנהלות הנאשם, והוא מצא כנודרת מאפיינים שליליים. שירות המבחן גם לא סבר שמדובר באדם אלים ואף העירך שהמסוכנות פחתה בחולף הזמן וכי אשת הנאשם תומכת בו והוא בעל כוחות לזוחות מוצבי סיכון ולהתריע. לכל זאת יש להוסיף את ההתרעה שהשיג ההליך המשפטי, כפי שהעריך שירות המבחן. כל אלו מביאים למסקנה לפיה קיימים בעניינו של הנאשם סיכוי שיקום הגם שלא עבר הליך טיפולי.

17. עם זאת, כדי, אף בהתקיים סיכוי שיקום אין מקום לזנוח בהכרח את יתר שיקולי הענישה, ובهم הಹילה וההרtauעה, אך "יש להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממש בסיכוי השיקום" (ענין **קרינDEL**; אורן גולד-אייל **"חריגה ממתחם העונש הולם"** ספר דורות ביניש 539, 550; ע"פ 5718/16 **זהבי נ' מדינת ישראל** (21.11.2016)). בצד הדברים אלו יש לזכור כי בעבירות בתוך התא המשפטי, נדרשת לא אחת ענישה מחמירה המבכרת את שיקולי הרtauעה וההילה על פני השיקום (ראו לאחרונה: רע"פ 2329/23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.3.2023)).

18. שירות המבחן סבר שלאור תקופת ההרחקה הארוכה מהבית, המחייבים הכלכליים הקשים ששולם המשפחה, הרצון להמשיך בחים משותפים יותר הנסיבות כפי שפורטו לעיל, ראוי להסתפק במקרה זה בענישה מותנית. אשת הנאשם הקדישה דקוט ארכוכות לשכנעני בדבר הנזק העצום שיגרם למשפחה באם יוטל על הנאשם עונש מוחשי ובמיוחד מסר ממש. בעניין זה התלבטתי אם חרף סיכוי השיקום ראוי להטיל ענישה בעבודות שירות. אמרר כבר עתה שאיני סבור שהזו המקרה הרاءו לעונש מסר ממש. מדובר בעונש קשה וחמור שאינו נדרש במקרה זה להשגת תכליות הענישה. ההתלבטות הייתה, כאמור, ביחס להטלת עונש בעבודות שירות ובסתו של יום סברתי שניtan להציג את תכליות הענישה במקרה זה גם ללא ענישה מוחשית. הנאשם שהוא במעצר ממש חדש. לאחר מכן שוחרר בתנאי מעצר בית במקרה מרוחק בעלות כספית לא מבוטלת אשר הביאה את המשפחה למצב כלכלי קשה אותו תיארה המתлонנת עד כדי חרפת רעב ממש והזיקות לתרומות. מצבה הכלכלי הקשה של המשפחה מחייב לדעתו התחשבות מתחור שתשלם בעטיו של עונש בעבודות שירות אל מול התועלת שתושג בהטלת עונש זה. לאחר שקילה ראייתי להימנע מהטלת עונש בעבודות שירות וזאת במטרה להימנע מפגיעה כלכלית קשה במשפחה הנאם. אכן, העברות שעבר הנאשם מצדיקות עונש מוחשי וזאת חרף סיכוי השיקום (בזודאי כאשר לא נלווה לכך צו מבחן) ואולם, סביר מאוד הנאשם ובני משפחתו יתקשו מאד לתפקד אם תימנע ממנו האפשרות לעבוד במשך מספר חדשים ומתוצאה זו ביקשתי להימנע. לאור קר, ראוי להסתפק בענישה מותנית אשר תשיג התרעה.

19. סיכומו של דבר אני מטיל על הנאשם מאסר מותנית לפחות 6 חודשים וה坦אי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים כל עבירה אלימות כלפי בן משפחה.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי

ניתן היום, י"ט אב תשפ"ג, 06 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.

